

מסורת הש"ס

א (בכ"ח: שטרך) וכו' גבי
 אלא ליתיה וירידי
 מיתות כלל בתרומה
 גרמיה טעון ליתיה בתב
 התקפה שכללן אין קורין
 ליהוה וליתן כון בשריה דף
 רז: טעם דלי ליתיה
 (בכ"ח: ח) מית' א'
 (ד) לקמן ג' (ג) מיתות
 (ו) וירדותו של כל אל
 השטות ע"י כפרון ערך
 חמט כ"י (ו) טיטה מד'
 (ז) ג'יל אחר ד"ה
 (ח) (ג'יל אחר ד"ה
 משחקין) (ט) וירעק
 אמי') (י) ש"ך למטה דף
 (כ) (ט) ש"ך לשל י'.'
 (ל) (ג'יל ש"ך ד' ע"ג):
 (מ) דהס' סג' (ג' י"ג)
 (נ) (דף ג'י: ט) ג'
 דריש לו לא משמע ליה
 מ"ג ט"ח (ט) וירע'
 מ"ס מ"ק ט' ד"ה מ"א
 וינס ומו"ם ממת' ג':
 ד"ה ר"ן.

גלוין הש"ס

ג' ר' וירא היה סיבב
 להביט במ"ה ע"י ירושלמי
 ס"ג דנמוס:

הגהות הב"ח

ג' גמ' מה עשה ר'
 ירידה (ג') שם היה
 מיטע מ'מ'ס'ס'ס':

מוסף רש"י

היה קבל קריין. היו עניי
 ותיבה. קבל לשון אפל. עשה
 עמך אפל וספ' וקפון
 ז'ב. כל מן דין סביבו
 לנא. כל מנת אלו היו
 סוממן לט לקוחין רבי
 ולמנות דייני' (תובנות
 ו' לא מס'מ'ס'ס' טון
 סמ'מ'ס'ס' וס'ט) ולא
 סמ'מ'ס'ס'ס'. מס'ס'ן
 הלות היס'פ' עשייה
 (ז'ס') מס'מ'ס'ס'. אורח'ס
 מס'מ'ס'ס' טעם (ז'ס').
 מוט'מ'ס'ס'. לא למ'ס'ס'
 (ז'ס') מוט'מ'ס'ס' היה
 דלמ'ס'ס' (מ'ס'ס') תובנות
 ט'מ'ס'ס'ן מ'ק'ס'ס' (מ'ס'ס'ס'
 דמ'מ'ס'ס'ס' א'ס'ס'ס' ק'ס'ס'
 וס') ו'כ'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'
 ת'מ'ס'ס'ס' ו'ע'ס'ס'ס' ג'כ'ס'ס'ס'
 מ'מ'ס'ס'ס'ס'. מ'מ'ס'ס'ס'ס' מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 (ז'ס') מ'מ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין יד.

כעלו דיני קנסות. דכיון ליתא סמכיה בעלוי. בין שתי עיריות
 גדולות. ולא בתוך העיר שאם יודעת שלא יחזירו את העיר:
 לונביאום. חתימות: ולא קבלו. לפי שערין היה צבור: אילימא
 והכי קאמר אין סמכיה מועלת:

כעלו דיני קנסות מישראל שפעם אחת גזרה
 מלכות הרשעה גזירה על ישראל אבל הסומך
 יהרג וכל הנסמך יהרג ועיר שסומכין בה
 תיחרב ותחומין שסומכין בהן יעקרו מה עשה
 (ה) יהודה בן בבא הלך וישב לו בין שני
 הרים גדולים ובין שתי עיריות גדולות ובין
 שני תחומי שבט בין אושא לשפרעם וסמך
 שם חמשה קנים ואלו הן ר"מ ור' יהודה ור'
 שמעון ור' יוס' ור' אלעזר בן שמוע ור' אויא
 מוסיף אף ר' נחמיה כיון שהכירו אויביהם
 בהן אמר להן בני רוצו אמרו לו רבי מה
 תהא עליך אמר להן הרנינו מוטל לפניהם
 כאבן שאין לה הופכים אמרו לא זו משם
 עד שנעצו בו שלש מאות לונביאות כל שבא
 ברול ועשוהו ככברה בהן יהודה בן בבא
 אחריני ולא כהיה והאי דלא חשיב להו
 משום כבודו דרבי יהודה בן בבא ור"מ
 ר' יהודה בן בבא סמכיה והא אמר רבה בר
 בר חנה אמר רבי יוחנן כל האומר ר"מ לא
 סמכו ר' עקיבא אינו אלא מועה סמכיה ר'
 עקיבא ולא קיבלו סמכיה ר' יהודה בן בבא
 וקיבלו אמר רבי יהושע בן לוי אין סמכיה
 בחוצה לארץ מאי אין סמכיה אילימא דלא
 דיין דיני קנסות כלל בחוצה לארץ והא
 יתנן סנהדרין נהגת בין בארץ ובין בחוצה
 לארץ אלא דלא סמכין בחוצה לארץ
 פשיטא סומכין בחוצה לארץ ונסמכין
 בארץ הא אמרין דלא אלא סומכין בארץ
 ונסמכין בחוצה לארץ מאי ת"ש דרבי יוחנן
 הוא מצטער עליה דרב שמן בר אבא דלא
 הוה גביהו דליסמכיה ר"ש בן זירוד וחד
 דעימיה ומנו ר' יונתן בן עכמאי ואמרי לה
 רבי יונתן בן עכמאי וחד דעימיה ומנו ר"ש
 בן זירוד חד דהוה גביהו סמכיהו וחד דלא
 הוה גביהו ל: אמתיהו ר' חנינא ורבי
 הושעיא הוה קא משתקד רבי יוחנן למיסמכיהו לא הוה מסתייעא מילתא
 הוה קא מצטער טובא אמרי ליה לא נצטער מר דאנן מרבית עלי קאתינן
 דא"ר שמואל בר נחמן א"ר יונתן מגיין שאין נסמכין לבית עלי שנאמר
 יא יהיה זקן בבייתך כל הימים מאי זקן אילימא זקן ממש והכתיב כל מרבית
 ביתך ימותו אנשים אלא סמכיה ר' זורא הוה מיטמר (ה) למיסמכיה דאמר ר' רבי
 אלעזר לעולם היו קבל וקיים כיון דשמעה להא דא"ר אלעזר אין אדם עולה
 לגדולה אלא א"כ מוחלין לו על כל עונותיו אמציה ליה אנפשיה כי סמכוה לר'
 זורא שרו ליה הכי לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ועלת חן כי סמכוה לרבי
 אמי ולרבי אסי שרו להו הכי כל מן דין כל מן דין סמכוה ולא לסמכו
 לנא לרבי (ה) מסרמיסין ולא מסרמיסין אמרי לה לא מחמיסין לנא למטורמיסין ר'
 אבהו כי הוה אחי ממחיבתא לבי קיסר נפקי מטורניחא רבי קיסר ומשרין
 ליה רבה דעמיה מדברנא דאומתיה בוצינא דנהורא בריך מתיך לשלם:
 עריפת עגלה בשלשה: ת"ד ויצאו זקניך ושופטך זקניך שנים שופטך
 שנים ואין כ"ד שקול מוסיפין עליהן עוד אחד יהי כאן חמשה דברי ר' יהודה
 רבי שמעון אומר זקניך שנים ואין כ"ד שקול מוסיפין עליהם עוד אחד הרי
 כאן שלשה ור"ש האי שופטך מאי עביד ליה ההוא מיבעי ליה למיחזין
 כאן בשלשה ור' יהודה מוקני זקניך נפקא ור"ש אי מוקני הוה אמינא זקני השוק
 כתב רחמנא זקניך ואי כתיב זקניך הוה אמינא סנהדרין קטנא כתב רחמנא
 ושופטך ממוחזין שבשופטך ורבי יהודה גמר זקני זקני מוסמכו זקני העדה
 את דיהם מה להלן מוחזין שבעדה אף כאן מוחזין שבזקניך אי יליף
 לילף כולה מהתם זקניך ושופטך למה לי אלא וי"ו ושופטך למנינא
 ורבי שמעון וי"ו לא דריש אלא מעתה ויצאו שנים ומדרו שנים לרבי יהודה הרי תשעה
 לרבי שמעון שבעה ההוא מיבעי ליה לכדתניא ויצאו יהן ולא שלוחן מיכאילו נמצא
 בעליל

קטן א מיי פרי מל'
 סנהדרין הל' יג'
 ק"ז ב ג מיי סה סה י'
 ק"ח ד ה מיי מיה מל'
 סנהדרין הל' ה ותמי'
 פ"ט מל' ד'לה ח"ב ל' א מנן
 ע"פ מ':
 ק"ט ו ז מיי פ"ט מל'
 ד'לה הל' ס':

תורה אור השלם

1. והבטת צד מעון בכל
 אשר יטיב את ישראל
 ולא יודע וכן בבייתך כל
 דברים שמואל א ב לב
 2. ואיש לא אבירתי לך
 מעט מוכחי לבלות אשך
 עיניך ולא ידעתי את ישראל
 וכל מרבית ביתך ימותו
 אנשים שמואל א ב לב
 3. ויצאו זקניך ושופטך
 ויאחדו אל הערים אשר
 קביטתן החקל:
 דברים א ב
 4. וקמחו זקני העדה את
 ירידיו על ראש ה'ר'
 לפני י ירושון את ה'ר'
 לפני י ירושון את ה'ר'

רבינו חננאל

יהודה בן בבא סמך ה'
 וקני ר' אמיר ר' יהודה
 ור' יוסי ור' שמעון ור'
 אליעזר בן שמוע ור' אויא
 מוסיף אף ר' נחמיה
 ושני ר' יהודה אחריני
 הון בהריה והאי דלא
 חשיב להו משום כבודו
 דר' יהודה בן בבא א"ר
 יהושע בן לוי אין סמכיה
 בחוצה מאי הוה דלא רייני
 דייני קנסות בחוצה לארץ
 ר' חנינא ור' שמעון ור'
 ארץ לא סמכוה לארץ אלא
 סמכוה מוט'מ'ס'ס'ס'ס'ס'
 ג' ו' לא סמכוה לארץ אלא
 סמכוה מוט'מ'ס'ס'ס'ס'ס'
 ג' ו' לא סמכוה לארץ אלא
 סמכוה מוט'מ'ס'ס'ס'ס'ס'
 ג' ו' לא סמכוה לארץ אלא
 סמכוה מוט'מ'ס'ס'ס'ס'ס'

למחר לא נמצא ג' חסדיך ששופטך נסמכיה גדולה כריש י"ו דושופטך דריש ר' יהודה למנינא להיחל עוד שנים וס'.